

Posudek školitele na bakalářskou práci

Dějiny animoterapie v euroamerickém kontextu

Vypracoval Marco Stella

Je možná překvapivé, že téma animalterapie, medicínsko-psychologické disciplíny zabývajícími se především léčebných účinků kontaktu se zvířaty, nebylo doposud souhrnně zpracováno, a to ani v rámci dějin medicíny, psychologie, ani v multidisciplinárním poli dějin vztahu člověka a zvířat. Práce Marie Konečné je v tomto ohledu prvním takovým počinem. Především, že ačkoliv rozhodně považuji práci za velmi dobře obhajitelnou (doslova), ne zcela splnila má (zřejmě zbytečně vysoká) očekávání, což není ani tak výtka směrem k autorce jako spíš forma sebekritiky.

Původní zadání se ani tak netýkalo „prostých“ dějin animalterapie jako spíš kulturních dějin úvah o příčinách léčebného efektu kontaktu se zvířaty (sporadické zmínky nacházíme v různých kontextech již od starověku). Klíčové otázky měly znít „jakých forem nabývaly představy o léčebném potenciálu zvířat“? Jak se v nich promítal dobově a místně typický pohled na vztah člověka a zvířat? Jaké kulturní předpoklady takové předpoklady měli? Atp. Bohužel, tyto otázky, vyžadující jistou míru schopnosti interpretace a jistý (byť ne kdovíjaký) přehled v kulturních dějinách a případně dějinách vztahu zvířat a lidí, nejsou v práci zodpovězeny, často pouze zůstávají „nařknuté“ v podobně jedné dvou nadějných vět, které čtenář zhltně a navnadí se, aby byl o několik řádků dál zase zklamán.

Bakalářská práce Marie Konečné (celkem 65stran, přes 50 položek seznamu literatury) patří k těm, které se rodily spíše pozvolna, postupně. V průběhu psaní se ukázalo, že vlastně nejsou doposud sepsány žádné souhrnné dějiny animalterapie, a tak se Marie vydala právě tímto směrem. Domnívám se, že se úkolu zhostila se ctí v tom ohledu, že vypracovala poctivou literární rešerši na téma „dějiny animalterapie“. Nic míň, ovšem bohužel ani nic víc. Nejsem si jist, zda je to skromností autorky či úcty k citovaným, ale i přes opakované výzvy a prosby se nedopustila žádné kritiky a bohužel ani žádné vlastní interpretace, pouze místy jakýchsi „náběhů“ k ní. Musím ocenit, že autorka sebrala maximum z dostupných materiálů k tématu, pečlivě je prostudovala (nutno podotknout, že většina z pramenů je cizojazyčná) a pokusila se je syntetickým způsobem zpracovat. Skutečnost, že se jí to podařilo dle mého názoru v užším rámci, než školitel původně zamýšlel, není ani tak problémem autorky, jako spíše neadekvátních očekávání školitele. I tak je tato bakalářská práce, byť nekritická bez téměř jakéhokoliv pokusu o vlastní interpretaci, cenným zdrojem. Co bych však práci určitě vytkl jsou výrazné diskontinuity mezi jednotlivými kapitolami. Místy se mění styl psaní i zaměření textu, kapitoly jsou dosti nevyvážené a tam, kde by bylo záhodno ještě to či ono doplnit a rozvést, zůstává čtenář zklamán. Nedožví se prostě odpověď na otázku „proč“. Jistá povrchnost (místy) je pak nutným důsledkem širší záběru práce.

Po formální stránce, snad kromě občasných velmi neobratných překladů z angličtiny a užívání mnoha anglicizmů, nemám co vytknout. I přes výše zmíněné výtky nevidím důvod proč práci klasifikovat hůř než jako **VELMI DOBROU** a samozřejmě ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10.10.2012